

У 1901 р. офіційно святкувався півстолітній ювілей громадської діяльності М. А. Терещенка. На цей час **Микола Артемійович** мав чин таємного радника, звання почесного громадянина Києва, найвищі державні нагороди, серед них ордени Білого Орла, Св. Анни і Св. Станіслава 1-го ступеня, Св. Володимира 2-го ступеня та ін.

Добродійність стала моральною нормою і традицією для всіх поколінь цього роду. А ще Терещенків об'єднувала спільна пристрасть — живопис. Зібрані ними картини згодом стали основою експозицій чотирьох музеїв Києва.

Микола Артемійович помер **19 січня 1903 року**.

Згідно з його волею був похований у сімейному склепі церкви Трьох Анастасій у рідному Глухові.

2009 рік – **Миколі Терещенку** відкрито пам'ятник на території Центру дитячої кардіології і кардіохірургії (ОХМАДИТ) у Києві.

Бутакова, Елена. Семья Терещенко: Жизнь дана на добрые дела [Текст] : [меценатство и благотворительность

сахаропромышленников Терещенко] // Личности. – 2014. – № 3. – С. 98-121 : ил.

Колодяжний, В. Добрі справи цукрового короля [Електронний ресурс] : [ще за життя мецената і благодійника Миколи Терещенка на його честь у Києві назвали вулицю] // Україна молода. – Електрон. текст. – Режим доступу: <https://www.umoloda.kiev.ua/number/2398/169/85311/>, вільний (дата звернення: 16.01.2014). – Назва з екрану. – Мова укр.

Рудяченко, Олександр. Нікола Терещенко. Гетьман цукру [Електронний ресурс] // Укрінформ. – Електрон. текст. – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2557037-nikola-teresenko-getman-cukru.html>, вільний (дата звернення: 14.10.2018). – Назва з екрану. – Мова укр.

Контактна інформація:

Тел.: 044518-46-27

email: library.oliynika@ukr.net

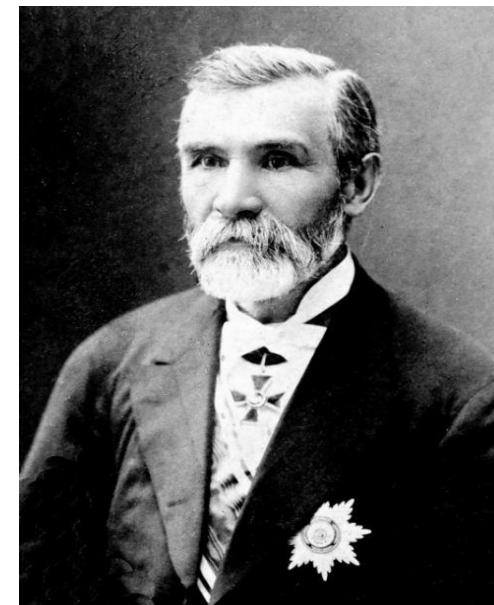
вебсторінка: <http://desnabib.kiev.ua/>

<http://www.facebook.com/desnabib>

Пам'ятка підготовлена за матеріалами фондів бібліотек ЦБС та Інтернет-ресурсів

Централізована бібліотечна система
Деснянського району м. Києва
Бібліотека ім. С. Олійника

«Слід на київській землі»

до 200-річчя від дня народження
Миколи Терещенка
українського підприємця та
благодійника,
почесного громадянина міста Києва

Пам'ятка

Київ, 2019

ШАНОВНІ ДЕСНЯНЦІ!

Пропонуємо Вашій увазі пам'ятку присвячену **Миколі** (сучасники називали його Нікола) **Артемійовичу Терещенку** – старшому сину засновника династії цукро заводчиків Терещенків, яка зробила непересічний внесок у розвиток промисловості та культури України у другій половині XIX ст.

Микола Артемійович Терещенко народився в Глухові **14 жовтня 1819 року** в родині дрібного крамаря *Артема Яковича Терещенка*, який походив із простої сім'ї і був сином селянина.

Завдяки своїм підприємницьким якостям *Артемій Терещенко* в середині XIX століття відкрив власний магазин, а вже через декілька років він був власником трьох цукрових заводів, які вирішив віддати кожному з трьох синів: **Миколі, Федору і Семену**.

Справа у підприємців-самородків йшла блискуче. Свої заводи вони мали вже не тільки в Україні, а й в Російських губерніях: Курській, Орловській та Тульській.

Відходячи від справ батько запропонував синам створити *Товариство братів Терещенків* – одну

з найбільших тогочасних промислових фірм. На чолі цукрової імперії став старший син *Артемія* — **Микола**.

Передаючи справу синам, дуже набожний *Артем Якович* поставив умову: *вісімдесят відсотків прибутку* від цукрових заводів мали потрапляти не до кишень акціонерів, а витратитися на меценатство.

З усіх синів *Артемія Терещенка* найбільший слід в історії залишив **Микола**. Він зміг заробити великий капітал, перевершивши в цьому навіть свого батька.

Однак гроші не були для **Миколи** основною метою: істотна частина коштів спрямовувалася не тільки на удосконалення робочого процесу, а й на меценатство і громадську діяльність.

Саме **Микола** став найвідомішим меценатом зі свого роду.

Він був чотирнадцять років міським головою рідного міста Глухів.

Терещенки забудовували для бідняків цілі вулиці, заснували безкоштовну лікарню і дитячий притулок, відкрили міське і ремісниче училища, побудували земську лікарню, чоловічу та жіночу гімназії, вчительський інститут, будинок банку. В цілому на

благодійність вони пожертвували півтора мільйона карбованців.

Київський період

У 1875 році **Микола Артемійович** купує на Бібіківському бульварі будинок (нині — музей Т. Г. Шевченка на бульварі Шевченка, 12), навколо якого поступово оселяються й інші члени роду.

Медичні заклади, притулки для дітей, гімназії, церкви, музеї і театри — жодна родина не зробила для розбудови Києва так багато, як брати Терещенки.

Будинок нинішнього Охматдиту зводився Терещенками як безплатна лікарня для чорноробів. При ній був заснований спеціальний фонд, з якого виплачували грошову допомогу тим, хто одужував.